

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem,
ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

14. De morte quid senserint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

De morte quid sentiant.

CAPUT XIV.

MORTEM corporis esse naturalem sicut supra diximus sentire Pelagianos. Et quia facilè videbant natura non posse illi peccati supplicia, hinc mortem velut peccatum inflictam esse per negant. Vnde aliud certum degna: quoniam neque per mortem vel praviricationem Ad. et me genitus humanum moriatur, neque per resurrectionem Christi emne genu hominum refugat.

Ad negandum autem, cogebantur ex dogmatum suorum coherentia, ne si mors velut peccati pena transiret, & peccatum transisse sequeretur. Notavit hoc Augustinus: Mortem.

Lib. 2. operi tem. qua mortime. non vix ex peccato in omnes fecisse imperf. cont. originaliter transire, ne cogari faciat, simul etiam Jul. f. 275. originaliter transire peccatum: eatis qui pe quam inquit si sis in rito transisse supplcum. Hinc Pelagius: hominem, dicebat, sine peccato non perficere. Ut etiam Adam & posteros eius sine

peccato morte potuisse verisimile videretur. Ceterum ne ex ipso acerbo mortis sensu peccatis esse putaretur, mortem statuerunt non esse malam. Mors, inquit apud Augustinum,

non semper est mala cum & Matriam sit ex sa- pre. anterior, & vel bonam vel mala mortem disfa- cit, non resolutio corporis, quae excitatibus in

omni genere homini in sed meritorum diversitate qua de humana libertate contingit. In qua opinione peripateticos duces descrrunt, quos in plerisque suis dogmatibus alioquin sequi solent. Stoicorum enim proprium fuit, morbos, imbecilitatem, ac mortem per se neque bona neque

mala deputare, sed ea vocare neutra, med. a, interjecta adjaphora seu indifferenta: ita ut Lib. de pe. nonnulli cum Pyrrhone atque Aristotle Chio merit. c. 8: inter optime valeat & gravissime agrotare, vivere atque mors nihil dicere nisi interesse. Quae peripatetici omnia mala esse confirmant. Distinguunt

opus imperfectaque inter mortem aeternam & tempora- f. 398. lem, illam mortem anima vocant p. sane C. & iudiciale; quod justo Dei iudicio tam

Adam cuam omnibus ejus peccatum imitan- tibus infligatur; hanc communem & naturalem, c. 5 ad Rom. qua non solum peccantes sed & iusti moriuntur, illa num. 32: volunt intelligendam in eo quod dicit: Et per peccatum mors, quia mors anima in peccato fuit, & C. 9. quoniam Adamum reum & damnationi mori- Jul. lib. 2. perpetua destinatum mundus aspexit. Et ita in operi imperf. f. 274.

A lib. 1. operi cont. 2. lib. 1. 109. etiam in

enim homines pertransierunt, quia una forma iudicata, inquit Julianus, pravaricatores quoque etiam reliqua comprehenderunt statu. Hanc in illo ad Corinthios loco, per humanam mors, non quidem peccati ipsius merito, sed quia per misericordiam eius Pelagius. mortuus, sicut, per humanum Christum, resurrectio mortuorum, quia primus resurrexit. Partim modo ea teras quoque corrumpenteant Scripturas quibus premebantur. Nam illud in quocumque die concidit sex eo mortem morietur, non ad mortem corporis sed ad mortem anime que in peccato fit, restulere. Illud vero corpus quidem mortuum est propter peccatum, eo modo dictum esse invenitur. Re- volvere quo dicit Apostolus, mortificate membra vestra que sunt super terram propter peccatum, hoc est, ut peccatum non fiat. Non nulli tamen Episcopi Pelagiani post damnationem in illo erroris, illam sententiam mutarunt. Locuerunt enim Augustino tractante ex Adam natus male transisse per ceteros & nisi mortuam. Portam aperuit isti opinioni, ut alijs multos Origenes, qui libro quinto Commentarii in Epistolem ad Romanos ita de transisse peccatum in omnes disputat, ut cum Pelagio totum imitationis tribuat, mortem tamen communem quia omnes moriuntur in posteris transisse arbitratur. Imitatus est eum autor questionum veteris ac novi Testamenti: Quod quidem, peccatum Adae, nisi obediens domini, statim legi dei obediatur, nisi quod moritur. Accedit eidem opinioni plus Ambrosius ille commentator in Epistolas Pauli: sed in quo differat sulus alio declaratum est.

Sed praeter istas quas recensuimus alia mirabilis quorundam tempore Augustini fuit notitia: Docuerunt enim omnem hominem etiam nunc immortalē creari a Deo: quod autem mortuus est, ut etiam parvuli in utero constituti, non ex peccato Adae. Sed ex proprio, quod ab eis vel in utero matrum perpetratur accidere: quae sententia tametsi in originalis peccati negatione, & actualis in utero affirmatione, Pelagiana sit, a principiis tamen Pelagianis penitus in altruis naescientium immortalitate dissentit. Et quia nullam ejus praeterea inter antiquos mentionem reperi, videtur eodem tempore nata simus & mortua.

De ceteris miserijs humanæ naturæ.

CAPUT XV.

DE ceteris humanæ vita arumis idem prorsus quod de morte sentiunt, nempe non esse illas ullius peccati panam. August. Iudicia Dei vos evertitis, qui generis humani miseriae incipientes a

A parvulis sine ullo peccati merito fieri dicitur. Et alibi lib. 1. in f. 3. Nec ullius peccati merito hec perpeti parvulas dicitur. His autem tam evidenter calamitatibus cum istam mortalitatem affligi & conteri cetero- merito. c. 8. nerent, malas tamen esse contentiosissime per- negant.